

“అ లంజకొడుకును సీకట్ల తన్నుంది ఎల్లెటట్టులేదు” అన్నడు రాగెంటితెల అంజిగాడు. అంజిగానికి రాగెంటితెల కింద తాటికాయంత గుండున్నది. గుండుకు మిలమిల మెరిసే రెండు కండ్లున్నయ్. (ఇప్పుడు గ కండ్లల్ల చెప్పరానంత కోప మున్నది.) కండ్ల కింద చప్పిడి ముక్కు. దానికింద నిక్కబొడిసిన మీసాలు. వాటి కింద కప్పలాంటి నోరు. నెల నుంచి మంగలి కత్తెరుగని గడ్డం. దాన్నిండ మట్టి ఉన్నయ్. అవ్వన్ని అతికిన అల్లనేరడు పండు రంగు అయిదడుగుల అయిదింతుల నెత్త సుత ఉన్నది. దానికి సినిగిన గుడ్డపేగు అడుక్కున్న అంగిపేగు ఉన్నయ్. ఆడు నిలుసున్న తాడికి సరిగ్గా యాబయి గజాల దూరంల కూలడానికి తయారుగున్న గుడిసె ఉంది. గుడిసెల నీల్లాడి సరిగ్గా అయిద్దినా లే అయిపోయిన పెండ్లాం ఉన్నది. పెండ్లాం పక్క కుక్కు మంచంల నారపేడసాంటి పిల్లొకతి రొమ్ము చీకుతంది. మంచమీసిన కుడిసెయి మలుసుకుని పండుకున్న సదరు అంజిగాని పెండ్లాం సత్తెమ్మ ఎందుకనో ఏడుత్తంది ఎక్కెక్కిపడి.

“ససరాదుర ఉచ్చిలోడా : అడేమొ రేపోమాపో బుల్లడోసరో మరేందో తెచ్చి గుడిసెలు సత్తెనాశిడం సేనెటట్టున్నది. మీరేమొ నోటి కచ్చినట్టు కాన్ది పోన్ది ఎల్లగళ్ళు తండ్రు” బారుగడ్డం దూదేకుల పీరుసాయెబు కసురుకున్నడు.

నీతితో వుంటారు, కట్టుగా వుంటారు. దయతో మెలగుతారు, ముఖ్యంగా అంతా ఆప్తులుగా బతుకుతారు.

కొమరయ్య తప్ప అందరూ హైద్రాబాద్ బయలుదేరారు. వీరు వెళ్ళిపోయిన కొద్దిదినాలకే హైద్రాబాద్ లో స్టేట్ కాంగ్రెస్ ప్రథమ సత్యాగ్రహం ప్రారంభమైంది.

ఇంతలో రాంధూపాల్ రావు శిక్ష ముగిసి దిమ్మగూడెం చేరుకున్నాడు. వచ్చి రావడంతోనే అధికార వర్గానికి అండగా నిలిచి గ్రామ ప్రజలపై అధికారం చేయడం సాగించాడు. గ్రంథాలయం మూతపడ్డది. వెంకటేశ్వర్రావు ఇంటిలో పోలీసు నాకా పెట్టించాడు రాంధూపాల్ రావు.

వెంకటేశ్వర్రావు డిక్టేటర్ గా బిషిర్, కంఠీరవం, పరంధామయ్య, విజయదేవ్ అనుచరులుగా ఒక దశకంగా సత్యాగ్రహం చేసి నిర్బంధింపబడ్డారు.

[వచ్చే సంచికలో ‘ప్రజల మనస్సి’ నవలలో ప్రొజా చైతన్యానికి యిరుసు - భూమి సమస్య]

సాకలి అంతడు “నిచ్చమే... నిచ్చమే....” నన్నడు.

“మరైతే ఏంజెయాలో ఇగురంగ జెప్పు. మంచోనివో నెడ్డోనివో అవతికి సంపతికి పెద్దదిక్కు నువ్వేనాయె” అన్నడు కుమ్మరి ఎంకటిగాడు.

పీరుసాయెబు కాసేపు కండ్లు మూసుకున్నడు. పిటపిట నదివిండు ఆకసానికి మొక్కిండు. “ఇగో ఇయ్యాల గిదే కాళ్లమీన దొరింటికిదొయి మన కడుపు నోప్పేందో నెప్పుకుండాం....”

“మల్ల మల్ల నెప్పేదేంది రా సంగం....” పానుషాపు బుచ్చమ్మ పాను బుక్క నిండ బెట్టుకొని కసురుకున్నది.

“మల్లమల్లగాడు, అచ్చసార్లు జెప్పారె. ఇంటన్నావే. ఎవారమంటే అకులు గట్టు దనుకొంటన్నవ. అడు కొండసోందోడు. మనం ఎలుకలం. అని సుట్టూత సర్కారు బలగమున్నది. మల్ల మాట్లాడై నాత్రి గుడిసెల కింత అగ్గి తలుగబెట్టిచ్చి, కాలిపోయినయ్ ఇంకోకాడ కట్టుకొమ్మంటే అనికీ ఎదురేమున్నది? వారి మన సేతులు బండకిందిరికినయ్. ఉపాయంకొద్ది తామూలుగ ఎవని నెయ్యి అడు గుంజుకోవారె. మోరుదోసేళాలేత్తై ఏల్లై తెగిపోతయ్....”

“గిన్ని సేతులిరికినంక బండెత్తి అవతల పారెయ్యచ్చుగ” అన్నడు మోటారు కార్లాన్ల క్రినరు పన్నేసే రాములు.

“ఏపాటి బలిజమున్నదో ముంగట సూయించేరు.... అగు. జెర నైసుండిగ్. అంతవాకత్తై మల్ల అడ్డమేమున్నది.” పీరుసాయెబు సేతులుపిండు.

రోడుపక్క కుంటి మునలోడు సిలుంబట్టిన తీగల తంబుర్ర ‘కిన కిన’ లాడిచ్చు కుంట పాటందుకున్నడు :

“ఇల్లు ఇల్లాని జగమెల్ల దిరిగేవు
ఇల్లెది పిల్లెది సిలుకా....
గాలి వాన వచ్చి గుడిసెగిరిపోయింది
గోడుగోడున గోల పెట్టి పలమేమే !
పంచ వన్నెల రామసిలుకా....”

కుక్క మొదటి గుడిసెముంగట ఎనుక కాలమ్మిన కూసుండి మొగులుకు మొఖం జేసి ఒక్కతీర్గ ఏడుత్తంది.

పోలీసు తానలో పది గంటలు కొట్టిండ్లు....

“గింత నాత్రి తాగుంటదో, తడిసుంటదో రేప్పొద్దుగాల....” పీరిగాడు అనుక్కుట కట్టె పొడుసుకుంటచ్చి అన్నడు.

“రేప్పొద్దు పొడిసేటాల్లకు మన గుడిసెల సుట్టాత పడారిగోడ కడుతడు... ఇవ్వారతే బేనోమిట్ లేపి కూసున్నడు... సుతార్లు, కయికిలోల్లు అచ్చినంక మనం లబలబ మొత్తుకున్న ఆని పని అడు సేయి త్తడు...” అంటిగాడు....

మరి కాసేపు ఎనకముందూ గుంటీన లాడిండుర్ని- ఎవలన్న మన ఎనుక నిలబడే బోల్లున్నరా? అని సూసుకున్నరు... గరిబోని పచ్చం గరిబోల్లు తప్ప ఎవలుండరని సముదానపడ్డరు... పారీటివోల్ల సంగతి నెప్పుకచ్చిండు క్షీనరు రాములు... మళ్ళ ఆళ్ళు నెప్పిన మాటలు సుత నెప్పుకచ్చిండు... ఎన్నుకుంటేంది? అన్నీటి సారాయమొక్కతే నని తీరుమానించుకొని పదంటే పదనుకున్నరు... గట్ల తలోమాట మాట్లాడుకుంట దొరింటి ముంగటి కచ్చిండుర్ని.

ఇంటి ముంగటి కావలోడు (గూర్తా) కుక్క-తీర్గ ‘గుర్....గుర్....’ మన్నడు... అయిన ఆళ్ళంత ఊకుండలే... లొల్లి ముదిరిపోయింది.

సలీగ గప్పదే దొర సువ్వతీర్గున్న ఇనుప్పుల్ల (పోర్గు) కుడిసేత వద్దొని ఏయించిన కోడి తొడకు కుమ్మతండు... అయినేదీ కిట్టారావుదొర... అతని నెత్తిమీన గాలిపంఠ గద్దతీరుగ తిరుగుతంది... అతని ముంగటి బల్లమీన గద్దకాల్లమీన నిలుసున్న ట్టుగ పీసున్నది... గదాంట్లది గిలాసల పోసుకుంట మెడకాయెత్తి గద్ద సీట్లు తాగినట్టుగ గుటుకలేత్తండు... గ దొర కండ్లు గద్దకండ్ల తీర్గ సిన్నగున్న బడే తేజ్గున్నయ్... అయినె సేతులేల్లు గద్దగోళ్ళతీర్గ కొళ్ళెగున్నయ్... అయినె ముక్కు నిచ్చెంగా గద్ద ముక్కె... అయినె అచ్చం గద్దతీర్గున్న ఎందుకనో పాయిరాలంటే మోజుపడ్డడ... (గద్దలకు పాయిరాల మీన్నే గద మోజు)- అయినె అప్పుడప్పుడు నవ్వుకుంట పాయితకాల్లతోనంటడు: “నేనే గీ ఖారదేళానికి రాజయ్యెదుంటే : మూడురంగుల జెండామీని నెక్రం తీయించేసి గద్ద గుర్తేయించుత....” గంతపని గాకున్న గద్దను జాతీయవచ్చో మరే వచ్చిగనో చేసేత్త నంటడు... మల్ల పచ్చిరీకులకత్తై సీకుకలా పలుకుతంటడు... “గరిబోల్లంట పంచ పానం అంటడు... మొన్నీమళ్లన్నే గరిబోల్లకు బంజెర్లు, పరంబోకులు పంచాల్ని పేవర్ల మొత్తుకున్నడట... ఆవలిమొన్న తనున్న సిన్న పట్నంల (అటు పల్లెకాదు ఇటు పట్నం కాదు) బీదబిక్కోల్లకు ఇండ్ల జాగాలు మంజూరు 5 వేదూల్ని మంతిరిగారికి కాయితం రాసి పంపిండట... అట్టిట ‘పజాసేవ’ సేసుకుంట ఈలుబట్టి

ఏ పారిటీ వజాసేవలుంటే ఆ పారిటీల తిరుక్కుంట, సిన్నకొత్త కర్వుగాని సిర్నవుస
నవుకుంట సదరు కిట్టారావు దొరవారు ఎలిగిపోంగ....

“అయ్యా ఆడు నా గెట్టు జరిపిండు దొరా !”

“గట్లనా నేం బిలిసడుగుత పో....”

“అయ్యా ఆడు నా పెండ్లాన్ని చెయిబట్టిండు బాంచెన్ !”

“నేం బిలిసడుగుత పో....”

“ఫలాని పోసిరెడ్డిదొర అన్నాయెంగ నా గుడిసె పీకేసిండు..”

షావుకారి, అమీను కచ్చీరు, తాసిల్దారు, నెక్కరు కోపను, ఇంటి పన్ను
మున్నిపాలిబోడు, ముండలోడు, జమీదారు.... గిట్ల అందరిమీన పిరాదులు దొరింటడు—
అందరికి గదేమాట “పిలుసడుగుత పో....” గిట్లనే వంపాతులు తెంపుతడు— గట్లనే
మేడలు గట్టిండు— బియ్యం మిల్లు బెట్టిండు— సొకడుకానం బెట్టిండు— సార దుకానం
బెట్టిండు— లారీలు గొన్నడు— గియ్యన్నెండుకు, కిట్టారావు దొరంటే ఊదలు
దిగిన మర్రి.

“కొంచెం కడకగ్గుండారే ఖాయీ” ఆయన్ను జూసి సాబోల్లు సలా బెప్పుతే....

మల్లగదే సిర్నవుస్.... కిట్లమూర్తి నవుస్.... గాంధీ మారాజ గారువాల నవుస్—
“దొరతనం నిలుపుకోవాలంటే దొరాస్తే.... ఒకటి భయపెట్టి— ఆ కాలం ఎల్లిపోయింది.
రాజులు రాజ్జేలు గంగల కల్పిపోయినయ్— అట్లా ఇప్పుడు వస్తేయిండుకోలేవు—
రెండోది నుచ్చుకోట్టి—” తతిమ్మాది దొర చెప్పడు— గదే ఆయనను పైకితెచ్చింది....

అగో గసాంటి కిట్టారావు దొరకు గద్దబ్రాండి సీసల బల్లచ్చినట్టుగ పెద్దరువాజ
కాడ లొల్లి ఇనచ్చింది— కోడిబొక్క గొంతిలిరికినట్టుగ సరాయిండు....

గట్లనే మేడమీన్నుంచి పెద్దరువాజ కాడికి పారజూసిండు.

గూర్ఖా రెండు సేతులతోని బాణాలుకొట్టే అర్జనునితీర్గ జనంమీన చేతులు తిప్పు
తండు— మాటల్లేకుంట మొరుగుతండు.

“లంజకోడుకులు రానే వచ్చిండు” అనుకుంట మేడ దిగచ్చిండు.

“టాపా ఆనేదో బిచారోంకో....” ముద్దుముద్దుగ అన్నడు దొర.

టాపా గుర్రుగా చూసి తోక మలుసుకొని ఎల్లిపోయిన కుక్కతీర్గ కూకుండే
బల్లకాడికి నడిచిండు.

జనం బిలబిల లోపలికిచ్చి పట్టుకులు బట్టి దండాలు బెట్టిండు.

గడ్డపు పీరుసాయెలు ముంగటికి జరిగి మూడుసార్లు మొక్కిండు-

“అయ్యా దాంచెలం- తమరు ఎయిరాల జెరులు- మీకే కాలిరిగిన లెక్కగాదు- తమరు మోటార్ల కార్లన పెట్టుకుంటే మేం కాదనం- మా అసాంటి గరీబోల్లకు గింత నొఖరన్న దొరుకుద్ది. కని- ఈడ మా తాతల తండ్రుల కాన్నుంచి ఉంటన్నం- గీ ఊళ్ళే ఏడ నూసిన గజాన పదిపాను రూపాలున్నది భూమి ధర. గిన్నేండ్ల బట్టి కొట్టిపోసుకుంటాంటే కడుపుకే సాల్తలేదు- గ గుడిసెలు రేపోమాపో కూలిపోయే బట్టుగున్నయ్- గయే మంచిగ సేసుకోను తాఖత్ లేదు. ఎల్లువాన్ లేనోల్లం- గిప్పుడు పీకి పారేత్తనంటే గీ అగ్గనగాండ్ల ఏడబోదుము?”

దొర సాయెలును చూసి దొంగ చిర్చవ్వొకటి నవ్వేసిండు.

“సాయెలు, గవర్నమెంటు ఏమంటందో ఇన్నవా? కార్లనాలు పెట్టుమంటంది- బీదోల్లకు ఉద్యోగాలు ఇయ్యమంటంది- మీ గుడిసెల అడుగు భూమి నాది- పట్టానాదే- ఏదో ఇన్నేండ్లు గ భూమితోని నా కవనరం పల్లె, ఎదో గరీబోల్లని ఉండనిచ్చిన.... గిప్పుడు....” దొర మరింక కష్టంగా అన్నిచ్చో ఇష్టం లేకనో మూట్లాడలేదు.

“పట్టానో పరంబోగో మాకేమెరుక దొరా? సానేండ్ల బట్టి ఉంటన్నం- నా కండ్ల ముంగప్పే తమరు ఈడికచ్చిండు- మాబోబట్టుగనే గుడిసేసుకున్నరు.”

“గదే సాయెలు- నేననేది గదే- నేం దాన్ని కొన్న....”

“ఎవడమ్మిందో? ఎవలికెరుక దొరా? గ అంటిగాన్ని సూడుండ్రీ దొరా? అని పెండ్లాం పచ్చి టాలెంత- గ పోసిగాన్ని గంపెడు తుక్కు.... రెక్కలు నల్లబడ్డ ముసల్లి నేను ముసలి పచ్చులం.”

“గయ్యన్ని నాకెందుకు? నేను మిమ్ముల్ని కొట్టిన్నా తిట్టిన్నా? బారీ: నొయ్య కుంట గిదీ సంగతని నెప్పుతన్న- నా భూమి నాకిడిసెపెట్టుందా? అంటే మధ్యన గీ ఏడుపెందుకు?

“కొట్టన్నా.... తిట్టన్నా.... మీళ్ళోపరుత్తే ఆ పని జేయండి కని మాకు నిలువ సీడ లేకుంట జెయ్యకుండ్రీ-” పీరుసాయెలు అరుగు తంతెలకు మొక్కిండు.

“చేసిండు కూకున్నరు- మందనడు, మాకనడవో....!” ముందిల నుంచి బుచ్చమ్మ.

“గీ రాత్రేం రాయబారాలు- సంగతైతే గది- ఆపెన్న మీ యిట్టం....” అని దొర లేసిపోయిండు.

అక్కడున్నోళ్లు ఒకల మొఖం ఒకలు నూసుకున్నారు- గ ఇట్టమేందో ఆళ్ళం దరి తెరికే....

“ఇగేం జేత్తవో నెయ్యి సాయెలు- కట్లపామొలై కుట్టిండు- సరసర ఎల్లిపోయిండు-” రాములు ముఖమంత నెత్తురు ఎగజిమ్మంగ అన్నడు.

పీరుసాయెలు ముఖంసుత ఎర్రబడ్డది- పెదువులు అనుకుతన్నయ్- “యా అల్లా! గుడిసెలు కూలగొడ్తడు-” అన్నడు ఆరాసానికి చేతురెత్తి మొక్కి.

“ఇగ అల్లా అడ్డంరాడు- తిరుపతెంకపేళడు అడ్డంరాడు- వానవ్వు ఏంజేత్తవో సూదాలె-” అంటిగాడు రాగెంటికలు ఎగదువ్వుకున్నడు.

అందరెల్లిపోయిండు....

కిట్టారావు మేడమీన్నుంచి సూత్తనే ఉన్నడు.

అతనుక ఏవలనో పిలిసిండు- ఆ ఎవలో బయటి కురికున కాసేపటికి మాదిగి గడ్డం పోసిగాన్ని దప్పతోటి పట్టుకచ్చిండు.

“వారీ, పోసిగ: సర్వే నెంబడు 87 ఖామి క్రిష్టారావు దొరగారిది- రేప్పొద్దటి వరకు ఎవల గుడిసె వాళ్ళు తీసేసుకొని జాగా ఖాళీ చేయవలసిందిగా క్రిష్టారావు దొర ఇందుమూలకంగా తెప్పతండు- లేని పక్షిన దొరవారే స్వయాన కల్పించుకొని పీకించివేయగలడని హెచ్చరిక చేయిస్తున్నడు-” అని చాటింపేయమని చెప్పిండు.

దప్పు పట్టుకున్న పోళడు నాలె సూపులు నూసుకుంట ఉలుకలే, పలుకలే-

“ఏందిరా అమ్మికోడుక- ఏమయ్యిందిరా? ఇగో తీస్కపో-” జేబుల నుంచి అయిదురూపాల లోటు తీసి యియ్యబోయిండు.

“దొరా తమరు దొరలు కాదనను, కని పచ్చులసోంబోల్లం- గిప్పుదెల్లగొడ్తే ఏడబోదుము?”

“అసి అంజికోడుక ఇందాక నువ్వు వచ్చినవా?”

“అవును డాంచెన్- నాది గండ్లనే....”

“చతే అంజికోడుక.... నడువ్....”

2

తెల్లవారింది.

సుతార్లు సుత్తెలు, కాపీలు, మెట్నాలు, చారపు గుండ్లు, సులుపు నెక్కలు మొత్తం సరంజామాతోని రంగంలకు దిగిండు. కూలోల్ల సేతుల్ల సిమెంటు తట్టలు చకచకా మారినయ్. ఇటీకెలకు కాలచ్చియ్- సిమిటి సంచుల కుట్టు పటపట తెగినయ్- లారీలు ఇసుక మోసుక త్తన్నయ్- గుడిసెలోల్లు ఇచ్చెంత్ర పదేటాల్లకే గోడలు లేత్తన్నయ్- సుట్టు గిరేసుకుంటన్నయ్.

ఆ వాడలున్నోల్లంత కూలోల్లే- గండుకనే గ వాడ ఊరు కొనకున్నది- ఏడి నుంచి పారాచ్చినోల్లో- కడుపుసేత పట్టుకొని ఏ ఊరు తరుముతే ఉరికచ్చినోల్లో? ఎప్పుడచ్చింద్రో? గ సిన్న పట్నం తొలుదొల్ల గుడిసెల ఊరుండం గచ్చిండు- అచ్చినంక ఊరు పట్టుమైపోయింది.

అందుక్కారణం ఆ ఊరి గుట్టకు సిమిటి రాయి ఉన్నదని తెలిసి బొంబాయి నుంచచ్చిన దొరలు సిమిటి కంపెనీ కట్టిండు- ఆ ఊరి పొలిమేర్ల సిక్కటి సుక్కల్లక పెరుగున్న అడిపున్నదని బిర్లా ఇంకో కాయితం కార్తాస గట్టిండు- గ అడివి కట్టె కోసం మరెందరో అచ్చిండు- అన్నిటిని మించి రైలు టేషనున్నది గ ఊరికి- ఆ ఊరు సుట్టు పక్కల దొంగు బాయి లున్నయి మరి....

కిట్నారావు ఉన్నూలై అయదెకరాలముక్కొని నౌఖరికోస మచ్చిండు- నౌఖరికి మార్వాడి సేటు అడ్లగిర్మిల సేట్ దారుగ కుదిరిండు- అదీ చేసిండు కొన్నేండ్లు- అక్కి న్నుంచి కట్టెల ఏపారంల దిగిండు.... గండ్ల గుడుక మార్వాడి సేటే దించిండు- మార్వాడిసేటు మంచిగున్నోడు మంచిగనే గుటుళ్ళమంకే తన్నకొడుకు తిర్గ ఏడ్సిండు- కట్టెల ఏపారంల పెట్టింది ఇరువై వేలని మార్వాడి ఎనుకున్నోల్ల కిచ్చిండు- తను కొట్టే సిసదెంతో తనకే తెలువలే- అగో గట్ల (అడుర్లం కలిసచ్చి) పెరుక్కంటచ్చి గ సిన్న పట్నం నిండా వాడవాడ ఊడలు దించిండు- ఊడల ముక్రికింద మరింక ఏ మొలుక బతుకద్దుగదా !

గండుకనే ఇంటాగ్గెల ఓ లారీల మరమ్మత్తు దుకాణం (రిపేరింగు వర్కు షాపు) పెట్టాల్సినే బుద్దిపుట్టింది- అందుక్కారణం పెద్దకొడుకు ఇంజినీరు పాసు కాపుటమే.

గిట్ల గోడలు లేసిపోతంకే గుడిసెలోల్ల పాణాలు వైవైన్నే జేసిట్టియినయ్- అరుసుకుంట ఏడుసుకుంట సర్కారాఫీసుల సుట్టు దిరిగిండు- పనిలేని లీడర్లంత

దొర తెలివేకమున్న రీతిగ "గిది నిక్కచ్చిగా అన్నామెం" అన్నరు, అని ఊకున్నరు. ఆ మాట అక్కడార్లల చూసుకొని సంబరబడిపోయిండ్రు. రాములు మాటమీన గుడిసె లోలు పెడిపెడిన అరుసుకుంట ఊరేగింపు తీసిండ్రు.

ఎవరేమనుకున్నా ఎన్ననుకున్నా గుడిసెలు సర్వే సం. 87 లో ఉండటం తగదంటే తగదని సర్కారువారు గుడిసె గుడిసెకు ఓ కాయితం ముక్క అందించిండ్రు.

గుడిసెల సుట్టు గోడలైతే లేసిపోతన్నయ్. మరింక బుల్దోజర్లు రావుటమే అలిశ్యం. ఇగ అదచ్చిందంటే గుడిసెలు నేలమట్టం కావుటమే తరువాయి....

అగో గక్కన్నే 'కథ అడ్డం తిరిగింది'. అంజిగాడే అడ్డం తిరిగిండు. అడు అడ్డం తిరుగకపోను, పొడుగు పెరక్కపోను. అసలు సంగతేంటంటే....

గోడలు పురాగ లేసినంత ఓ దినం అంజిగాడు గుడిసె ముంగట గడంచలో ఎల్లెలుకల పండి సుక్కల్ను సూత్తుండు. అని కండ్లయితే సుక్కల్ని సూత్తున్నయి గని అని మనుసుల కిట్నారాపు పలుసటి ఎంటికల తలకాయ, గద్దముక్కు, గద్ద కండ్లు కన్నడ్తున్నయ్.... అతున్న కొత్తగోడ కన్నడ్తుంది.

ఊరులుకు మగ్గిపోయింది. పెద్దరోడు మీన లారీలు అప్పుడోటి ఇప్పుడోటి జర్ర జర్ర జారిపోతన్నయ్.

"వీనవ్వ అన్నంత వస్తేసిండు. ఏలి ముద్దెల్లెసి కాయితాలు పట్టోని సాయెలు, రామడు, తను. కచ్చీర్లన్ని తిగి తిగి ఏస్తచ్చింది. ఎవడు మొఖాలు సూల్లేడు. ఏ లంజ కొడుకు మీ కడుపునొప్పేందని మందలియ్యలేడు. ఓట్లప్పుడు గీ లంజకొడుకే ఇంటింటికి తిగి సెప్పె. ఆదెవడో దొరొడె గెలిసిండు. అడు ఈని బావేనట. గెలిసిన గాడ్డి కొడుకు మల్ల ముఖంసూపెడితే ఒట్టు. సఖల పావురం కారంగ చెప్పిండు. అది జేత్తనన్నడు ఇది జేత్తనన్నడు. వాని తాడు దొంగ.... మీసాలబోరు అమీనుగానవ్వను.... అడైతే మీని మీని కురికచ్చిండు. "మీ శాడల కమినిట్టోల్లు మీటిగులు పెత్తండ్రుట. బొత్తిగ భయం కీతి లేదుర్ర. ఏషాలేసి దొరలు గిరలని పాటలు పాడిండ్రుట. లంజ కొడుకులాలా ధూమ్మీన బతుకబుద్ధయిత లేదుర్ర...." గిసొంటి లంజ కొడుకులకు అక్కె మొగలు. లమ్మికొడుకులకు ఆళ్ళపేర్లెప్పుతే నిదరల ఉచ్చ బద్దది. కని అమీను లంజకొడుకన్న ఇనద్దా. అని శంపాదన అని. ఊరు గాలి పోతే వేలాలు గావాలె అనికీ. అవ్వ బెట్టుడు, అడుక్క. తిననియ్యడు. జబద్దస్తీ సెయ్యద్దు. అమీనుగాడు రాడు. అందరు బాంచెనని దొరొనింటికి బొయ్యి అడిగింది

తప్పె.... గదానికే అని తాతముల్లె తిన్నట్టు లోపతే త్రదట- ఎయ్యనియ్యి- సీతల్లి.... అందరిని గొంటబొయి తానలేత్తె ఆన్నే ఉంటం-” అంటిగాడు ఇసారాలు ఒకకొలిక్కి రాక తెరిసిన కండ్లు తెరిసిపెట్టి సూత్తండు.

అంటిగాని పెండ్లాం సత్తెమ్మ పిల్లకు తలకంటుకుంట గలుమల కూకున్నది-

“గిట్ల అధాతుగ పొమ్మంటే ఏడబోతం- గీ భూమంత పుట్టంగ భుజానేసు రచ్చిందా? అంతలావు గీన్నే అని ఘోరి కట్టిచ్చుకుంటనంటే మన కేన్నన్న జాగా సూపెట్టు మనుండిగి- సాగత్తే సగం రాజ్ఞెం నాదేననేటట్టున్నది.”

“అళ్ళదే రాజ్ఞెం మనదేమున్నది కయికిలి గాళ్ళం....”

“గట్లనుకుంట ఎల్లెకల సాపుకొని పంతు రేపోమాపో బోడిబొక్క లవతల పారే త్రడు....”

“మరేం తెయ్యమంటవే? రయికి లిడిసిపెట్టుకొని కచ్చీర్లబొంట పుచ్చిన కుక్క లోరె దిర్గనే తిర్గితిమి.”

“అఁ మాతిరిగిండ్లు జబ్బలు జారేసుకొని....”

అంటిగాడు అధాతుగ గడంచల లేసికూసున్నడు-

“మరి నువ్వే నెప్పే ఏంజెయ్యమంటవో నెప్పు? అని తలకాయ కోసుక రావన్నా? అదన్న సేత్తె మంచిగుంటది....”

“అడుబోతె అని కొడుకత్తడు- వోయబోప్పే గంతలావు మొగోల్లంటే గయినే గిట్ల నెల్లిచ్చుకోడు- మీ దగ్గర దమ్ముల్ లేవనేకదా !....”

దమ్ముల్లేవన్నందుకు అంటిగాన్ని సర్రున కోపమచ్చింది.

“సీయక్క యూడిచ్చి పక్కలతంతే....” తన్నబోయిండు.

“సాల్లే సంబడం.... ఆడిడాన్ని గొట్టకుంటే ఇది మీసం కాదన్నదట ఎవక దెవడో? ఆడిడాని మీన ఎగురకుంటే ఇంతెవల మీనెగురుతవ? మాదండి మొగోని వైతివి....”

అంటి గాడెందుకో తన్నలేదు- మల్ల కోపంపోలేదు- పండ్లు పిండిబడ పటపట కొరుక్కుంట ఆకిట్ల ఈరాది ఈరునోలె- ధరిసీ కుమారునోలె అంతెత్తు నిలుసున్నడు- చేతులు అట్టిగనే రాసుకున్నడు.... ఎవల్నన్న కొట్టండి ఎటూ పాలుపోనట్టుగున్నది.

సత్తెమ్మకు ఎదురుంగ అంతెత్తు నిలుసున్న కొత్తగోడ కనిచ్చింది.

“నేతులు లావు తీపుకంటినుంటే గ గోడను గుద్దుపో....” అన్నటి సత్తెమ్మ.

అంటిగాడు గుడిసెల జొరబడి నిచ్చంగనే గడ్డపార తెచ్చిండు- గడ్డపార సూసె టాలకు సత్తెమ్మకు మతిపోయింది.

“ఏండా ఉరుకులాట- గ గోడ కూలగొద్దె ఆడుంచుతడా? దున్నపోతు ఈనిం దంటె దొడ్లె గట్టెయ్యమన్నట్టున్నది ఎవారం. సాలు సాలు సక్కడనం- ఎవలన్న సూలే నవ్విపోతరు....”

“నీయక్క అయ్యిందయ్యింది- ఏదైతె అదే అయితది” అనుకుంట గోడతెల్లి నడిచిండు- గడ్డపారెత్తి ఎందుకనో మల్ల దించిండు.

సరసర రాములు గుడిసెల జొచ్చిండు- రాములు, అంటిగాడు అందరిని కుప్ప జేసిండు....

అప్పటి కప్పుడే అంత కుప్పకూడి ఎనకకు ముంగటికి ఊగినలాడి ఆఖరుకు పిలగండ్లు, అదోల్లు, ముసలి ముతకోల్లు పార, గడ్డపార ఏడ్వారికితె అడందుకొని పెట్టి పెట్టిన గోడను గుద్దిండు.

గోడ కూలిపోయింది....

3

అతెన్న జరుగాల్సింది జరిగింది. రావాల్సి నోల్లచ్చిండు. కిక్కిరాపు దొర గోడను కూలోల్లు కూలగొట్టిండు గన్న పోలీసోల్లచ్చిండు. మొగోల్లను పోలీసు తానాకు పట్టుక పోయిండు- ఆడ జరుగవలసిన తంతు జరిగిపోయింది. అటును ఏస్తచ్చేదనుక అళ్ళను కొట్టిండు- కొట్టిన తిట్టినా భయపెట్టినా బుదురకిచ్చినా “గోడ సంగతే మా తెరుకలే- మా భయంల మేము సత్తన్నం ఎప్పుడెల్లగొడ్డో అని....” అన్నరు.

కేసు అదాలతుకు నడిసింది- ఉండటాన్ని హాలతు లేనోల్లు ఆదాలతెంట తిరి గిండు- అర్రెల్లు గడిసిపోయినయ్. అర్రెల్లల గోడ ఇటిక ముక్కలు సుత పొడి పొడై నయ్.... పోరగండ్లు సేసినవనది. గవాయిల కోసం ఎదురు సూసింది అదాలతు... దొంగ గవాయిలు కేడి రాఘవులు, కావాల్సినప్పుడు గవగవాయి బతికే సిరిహారిరావు అదాలతుల గోడ కూలగొట్టంగ కండ్లార సూసినట్టుగ చెప్పిండు.... పీరుసాఘ్రెడ్లు గడ్డం పోళడు ఇంకా ఆరుగురు అర్రెల్లు; అంటిగాడు మరేదో నక్కలేటు కేసులున్నట్టుగ

ఆకలి కీర్తనం

ఎన్నార్ 'భో'లా'

నా పేరేదై లేంది బొందవ్వా బొక్కలవ్వా గని- వారంగల్లు కాలిబుగ్గల యిద్దరు పొల్లగాల్ల యెంటేనుకొని వీడిల కార్కాస్త వస్తేత్త- అయితే బాంచెను నాకు దెల్ప కడుగుత: మన రాజ్యంల పున్నోల్లు లేనోల్లు అని లేకుంట అందరు ఒక్కతీర్ల సమా నంగ బత్కెటానికి గొరుమెంటు గట్టిగ పన్నేత్తాందని పెద్దపెద్ద నాయకులు తేజీచెక్కి చెప్పుతరు- గంత పెద్దమాట తెందుకు గని గీయింత గి కూలోల్లన్న ఒక్కతీర్ల లేకుంట మరి గి సట్టాలేమొ గిట్ల జేసింద్రు :

గదె మా వీడిలు పని జేసెబోల్లకు గొరుమెందోల్లు కూలి రేట్లు అదేందో మంచిగంటరవ్వ: మినియం యేజెను! జేసింద్రుట గద- అయితే, దాంట్లె పట్టుంల జేత్తె వొగరేటు, పల్లెలజేత్తె వొగరేటు, ఇంట్లజేత్తె వొగరేటు, బయటజేత్తె వోరేటా: గిదేందో నాకేం సంవజయితలేదు- అబ్బ: గిట్టుంటద యొక్కనన్న. అదిగాదు- యెవలన్న పదిరూపాలు దొంగతనం జేసిండ్లనుకుంటాం? అయితే, పది రూపాయిల దొంగతనానికి సిచ్చె పుంటద, లేకపోతే ఇంట్లజేత్తె వోతీరు సిచ్చె, బయటజేత్తె వోతీరు సిచ్చె, పట్టుంలజేత్తె వోతీరు సిచ్చె, పల్లెలజేత్తె యింకోతీరు సిచ్చెనా? గిన్ని తీర్లుంటద: గిన్ని తీర్ల?

అదిగాదు- యొక్కడ జేసినా గవ్వే వీడిలుగద: గిద్దెయ్యబట్టె మమ్ముల పీల్లు సేట్లు సకుల గోసపెద్దాండ్రీ. యేవయిన యిండ్లల్లకే యిస్తం: గట్టుయితే నెలుపు

1. మినిమమ్ వేకెన్ (కనీస జీతాలు)

అనుమానం మీన ఎన్నేండ్లో ఎరికలేకుంట జేలుకు పోయేటట్టుగ, కీట్టూరాపు కడుపా ల్పిన కాడ రడిపి జేలుకు తోలి "పీడ ఇరుగుదైందని" సేతులు దులుపుకున్నదు.

రాములు మాత్రం ఎవలకు జాదా పర్తా దొరుకకుంట పోయిండు.

కీట్టూరాపుకు పొద్దుగూకిందంచే రిక్తపుపోటు పెరుతది- గుందె దడదడ లాడ్తది.... లంజకొడుకులు ఏ అవరాత్రచ్చి గొంతుకోసుకపోతరో? పదారిగోడమీన గజాపెంకలు పెట్టిచ్చిండు.... కుక్కల్ని కొన్నదు.

కీట్టూరాపు కార్ల పోతంచే, పోరగండ్లు ఎక్కిరిత్తరు- ఎవదో రాయిసిరి ఉరుకుతదు.

కట్టాల్పిన కార్తానా ఎందుకనో అగిపోయింది....